

UJ KELET

FÜGGETLEN NAPI LAP

Alapító főszerkesztő: Dr. Marton Ernő מרטון ו'ל מרטון ו'ל ראשון: ד"ר א. מרטון ו'ל

6 OLDAL (értékelt adóval) 3.5 SEKEL TEL-AVIV, 1981 JULIUS 19., VASÁRNAP 10,038 sz.

LÉGIHADERŐNK SÜLYOS BOMBATÁMADÁST INTÉZETT BEIRUT ELLEN

Az izraeli gépek megsemmisítettek két terrorista parancsnokságot - Arab hírforrások többtucat halottat és többszáz sebesültet jelentenek

Beirut (Reuter, UPI). — Az izraeli légihaderő pénteken masszív légitámadást intézett a libanoni fővárosban székelő terrorista parancsnokság ellen, egyenes folytatásaként a szerda óta kisebb-nagyobb szünetekkel tartó Katjusa-támadásoknak, amelyek következtében a Felső-Gáil és a Nyugat-Gáil lakosságának nagyrésze kénytelen volt az idő zömét az óvóhelyeken tölteni. Arab hírforrások szerint a pénteki izraeli légitámadásnak többtucatnyi halálos áldozata és többszáz sebesültje volt.

Az izraeli harcibombázók három hullámban csaptak le a libanoni fővárosra és mintegy félórán át zúdították bombáikat a Beirutban székelő terrorista parancsnokságokra, valamint a közeli Szábára és Sátla menekülttáborokra. Ez volt az első izraeli légitámadás Beirut ellen 1974 óta.

Szemtanuk elbeszélése szerint a bombázás következtében kártyavárként dőlt össze öt nagy lakóház-tömb, a város déli részében.

A terroristák WAFA nevű sajtóügynöksége tudni véli, az izraeli támadásoknak

134 halálos áldozata és 587 sebesültje volt.

A mentési munkálatok egész nap tartottak. A WAFA jelentése szerint a Dél-Libanonban végrehajtott korábbi légitámadások halálos áldozatainak száma 36, míg 90 személy megsebesült.

A Beirut elleni támadás nyomán a hatóságok lezárták a város nemzetközi repülőterét, bár azt nem érte találat. A szemtanuk elbeszélése szerint a légitámadásban legalább 12 izraeli bombázó vett részt, amelyek háromszor csaptak le célpontjaikra.

Libanoni főtisztviselők közlése szerint Éiász Szárkisz államelnök röviddel a támadás után magához kérte az Egyesült Államok és a Szovjetunió nagyköveteit. Ezt megelőzően Sáfik-el-Uázán miniszterelnök az arab államok nagyköveteivel tárgyalt.

Az izraeli hadsereg szóvivőjének közlése szerint

az izraeli gépek megsemmisítették a Fatach, valamint a szélsebes Naíf Cháuátme vezette se alatt álló Palasztnai Népi Felszabadító Front főhadiszállását.

Az izraeli gépek — arab hírforrások szerint — pénteken ismét bombázták a Litáni- és Záháráni-patakok feletti, egy nappal korábban lebombázott hidakat. Ugyanakkor izraeli ágyunaszádok Cor és Rásidje kikötőit lőtték.

A hidak elleni bombatámadá-

sebesültet jelentenek

mentéseit, amely szerint izraeli harcibombázók tegnap újabb légitámadást intéztek Beirut ellen. A szóvivő rámutatott, hogy a szombat folyamán nem volt semmiféle izraeli légitámadás Libanonban.

Az izraeli légitámadások során Izraeli — a külföldi hírugynökségek jelentése szerint — F-15 típusú harci gépeket vetett be. Ennek figyelembevételével a terroristák szóvivője az Egyesült Államokra hátrította a felelősséget a támadásért, Izrael pedig az amerikai imperializmus eszközeként aposztrofálta.

A terroristák hírugynöksége közölte a halálos áldozatok részleges listáját, annak hangsúlyozása mellett, hogy azok 80 százaléka libanoni és nem palesztinai volt, közöttük számos asszony és gyermek.

Az UNO-parancsnokság szóvivőjének közlése szerint

Izraeli 9 bombát dobott Cor városára és ezek egyrésze a város központjára esett.

Cháuátma szóvivője ugyanakkor azzal fenyegetett, hogy a terroristák fokozzák tevékenységüket az „elfoglalt területeken”.

Az izraeli hadsereg szóvivője tegnap erősen cáfolta a Reuter és UPI hírszolgálati irodák je-

Mély fájdalommal tudatjuk drágánk

UHER ZEÉV (Willy)

Presov — Rámát-Chén

elhunyta.

A temetés ma, vasárnap, 1981. július 19-én d. u. 1-30 órakor indul a Rámát-Gán, Hábiluim 8. alatti gyászszobából.

Autóbusz áll a közönség rendelkezésére.

Gyászolják: Szará Uher, Edith, Jiszráél Szivánit és Gil Zack, Helen Gottlieb

A vezérkari főnök:

«A terroristák nem bujhatnak többé a polgári lakosság szoknyája mögé»

— Az izraeli hadsereg új taktikát alkalmazott Dél-Libanonban és légitámadások által megsemmisítette a Dél Libanont az ország többi részével összekötő hidakat egy kivételével: a Litáni-patak felett húzódó Akijá hidat, amelyre az UNO felügyel. A cél az, hogy elvágjuk a Dél-Libanonban tartózkodó terroristákat utánpótlási forrásaiktól. Az izraeli hadsereg továbbra is felügyelni fog arra, hogy a lebombázott hidak használhatatlanok maradjanak és azokon keresztül ne küldjenek paradiplomát délről északi és Katjusa-sorozatvetőket északra déli irányba — mondotta csütörtökön éjjel Ráfáél Ejtán tábornok, vezérkari főnök a libanoni légitámadás nyomán összehívott sajtóértekezleten.

A vezérkari főnök hangsúlyozta, hogy a hidak lerombolása nagy mértékben megerősíti a terroristák tevékenységét. Hozzá fűzte, hogy a hidak használhatatlanná tétele az akció egyik legfőbb célkitűzése volt s azt maradtalanul végrehajtották.

A továbbiakban elmagyarázta, hogy a lerombolt hidakat nem csak a terroristák használták, de a terrorista parancsnoksághoz hasonlóan ezeket is polgári települések közvetlen közelébe helyezték, abban a reményben, hogy az izraeli hadsereg ezért kimélni fogja őket. Izrael azonban nem engedheti meg, hogy Dél-Libanon-

ban tovább folytatódjon a normális élet, miközben a határ innen-

só oldalán az élet nehéz lesz — mondotta.

A továbbiakban kifejtette a vezérkari főnök, hogy Izrael szem pontjából tűrhetelenné vált ez a helyzet, hogy a terroristák a polgári lakosság mögé rejtőzködjének. Ezzel világos célzást tett arra, hogy a terrorista parancsnokságok a jövőben nem élveznek védelemet pusztán csak azért, mert a polgári lakosság körében vannak elhelyezve. Ugyanakkor hangsúlyozta, hogy harci pilótáink csütörtökön is olyan utasítást kaptak, hogy a lehető legnagyobbat mértékben kimélnék a polgári lakosságot.

A vezérkari főnök a továbbiakban azt mondotta, hogy katonai szempontból megakadályozható a Katjusa-lövegek behatolása Kirját Smonára, de ez csak elmélet. Ha azonban sikerül a határtól távolabbra szorítani a terroristákat, akkor ezek nem helyezhetik el a kilövőpadokat elegendő közeliségben s így határmenti településeink biztonságban lesznek. Han góztatta, hogy Izrael erős, korszerű hadsereggel rendelkezik s még sok különféle eszköz áll rendelkezésünkre, amelyeket különböző okokból eddig nem vettünk igénybe. Ugyanakkor Ejtán tábornok elismerte, hogy a terroristák újszerű harci eszközöket szereztek be az utóbbi időben, precedens nélküli mennyiségben. Ezek közé tartoznak a T-54 és T-55 típusú tankok, a 130 milliméteres ágyúk, a 40 csöves, hordozható Katjusa-sorozatvetők és nagymennyiségű léghajító üteg, illetve rakéta. Ezt a felszerelést a terroristák részben közvetlenül a kommunista államoktól, részben pedig Libiától kapják a sziriai kikötőkön át. Megjegyezte ezzel kapcsolatban, hogy a terroriszervezetek eszközt képeznek a sziriai ak kezében, akik, ha akarnák, leállíthatnák a terroristák tevékenységét.

A vezérkari főnök, valamint Jehosua Szági tábornok, a hírszerző alakulat parancsnoka hangsúlyozta, hogy a terroristák az utóbbi időben azért folyamodnak a távolról való támadás eszközeihez, mert elzárták előlük a határhoz vezető utakat.

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy drágánk

KOFFER (Kupfer) MOSE CVI

itt hagyott bennünket.

A temetés ma, vasárnap, 1981. július 19-én d. u. 1.30 órakor indul a Tel Aviv, Dáfná-utca 5 alatti halottasházból a chiloni temetőbe.

Autóbusz áll a gyászoló közönség rendelkezésére.

A GYÁSZOLÓ CSALÁD

Mély fájdalommal jelentjük, hogy felelhetetlen családfőnk

NÁFTOLE HERCKE FONFÉDER

Békéscsaba — Bécs

elhunyt.

Temetése ma, 1981. július 19-én este 8 órakor indul a jeruzsálemi római halottasházból, Sámgar-u. a givat-sauli Hár Hámenuchof temetőbe.

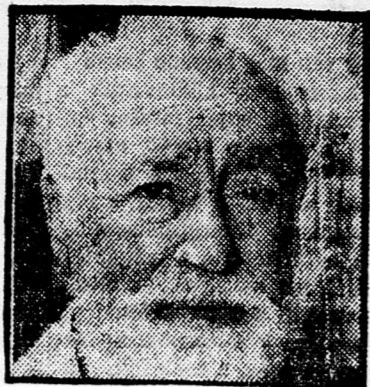
Gyászolják: felesége Bözsi, fia és menyje Imi és Tália, leánya és veje Reichmann Marika és Hási, nővére, unokái és dédunokái

Sivat ülünk: Jeruzsálem, Áchád Háam-u, 18, Reichmann lakás

Jechák Tábenkin halálának tizedik évfordulójára

Írta: JICCHAK BEN AHARON

A cionista újjászülését és népevelés egyik legnagyobb tanítója, irányítója volt. Nem volt politikai stratégia, még a taktikához sem nagyon értett, ebben messze tulszárnyalták őt mások, küzdőtársa, Ben Gurion például. Nem is lehetett jó taktikus, mert elveit véglegesen fogalmazta meg és követte. Életelveinek legfontosabbja az a szinte kétségbeesett harag volt, amellyel elfordult az átkos gálutól és a szétszórtságban élés minden célkitűzésétől. E tekintetben ez az egyébként szelid ember kérelmetlen és engesztelhetetlen volt.

Legsötétebben látó prófétája volt a végpusztulásnak. Igaz, hogy a katasztrófa előérzete kiindulópontja volt akkoriban minden radikális cionista szemléletnek, de míg mások vigasztalgtatták is közben magukat, azt mondogatván, hogy „no de hiszen a gójok sem éppen farkasok, van azért civilizáció is, a huszadik században élünk!” — addig Tábenkin sohasem táplált hiú reményeket, szüntelenül komor előérzeteken rágódott, megnehezítve ezzel saját életét, hiszen csak a dervis bír szögekkel kivert fekhelyen aludni. Tábenkin minden cikkében és felszólalásában, de még szük baráti körben is az apokalipszis képét vetítette elének, ilyenkor egyszerre szólt belőle a művész és az ideológus.

Innen a hite a zsidó megváltásban, a munka és a közösségi élet egyedül üdvözítő voltában. Belátta ugyan, hogy az országépítés nem megy nemzeti alapok, még jóteknység nélkül sem, muszáj az aranyborjunak is némi szerepet juttatni. De a cionizmus megvalósításának lényegét csak a munkában, a letelepülésben és a közösségi életmódban látta. Kitarzott emellett a keserves huszas években is, amikor Erec Jisraélben az éhség és a malária pusztított, sok derék cháluc elhagyta az országot, s amikor még a mozgalomban sem minden frakció vallotta azt, hogy a zsidóknak feltétlenül munkásokká és földművesekké kell válniok. Ő mindvégig kitarzott a munka, a szocialista cionizmus elve mellett. Mondhatjuk őt dogmatikusnak avagy ortodoxnak, mégis az ő elve és kitarása lett a cionista megvalósítás fő pillére.

Ahol kellett, ott egyáltalán nem volt dogmatikus, egyes tulajdoka szemben például szeretettel pártolta a mosávoikat, nem látott elvi eltérést köztük és a kibucok között, a lényegét a munkában és a szövetkezésben látta. Jókora adag anarchizmus szorult belé. Nem akarta a hatalmat, a kormánybotot, ő a kommunákban hitt, amelyek fölött nincs államra szükség, — ami persze utópia volt. Ennek ellenére, amikor már Izraélnek kormánya lett, ragaszkodott ahhoz, hogy az Achdut Háavoda ebben részt vegyen, benne felelősséget vállaljon. Sohasem akart fejelemről beszélni, csak a lelkiismeretről. Szerinte az állam és a kormány nem más, mint épületállvány és szerszám, de sohasem lehet öncél: célja viszont csak az lehet, hogy még egy kibuc, még egy mosáv, még egy üzem szülessen, új olék jöhessenek.

A legutolsók között volt, akik belátták az orosz kommunizmus kudarcát, ami őt tragikusan megrázta. Élete végéig értetlenül töprengett a rejtélyen, hogyan rohadhatott ennyire meg a kezdetben oly szüziösen tisztá mozgalom.

A lengyelországi „Hechaluc” mozgalom szinte kizárólag az ő alkotása, de a németországi is. Ami azért is érdekes, mert hiszen Lengyelországban a „Hechaluc” szegény kisvárosi, többnyire műveletlen fiatal proletárok számára alakult, míg Németországban Buber és Wassermann jó-módu tanítványai számára, tehát a két mozgalomnak két, egymástól igen eltérő, bár azonos célú ideológiát kellett Tábenkinnek kidolgoznia. Ide-oda járt a két ország között s mindkettőben felépítette a fiatal zsidó lelkekben az Országot.

(Folytatása az 5. oldalon)

Áridor iránynt változtat

Juniusban az árdindex oly kevéssel emelkedett, amire 1979 februárja óta még nem volt példa: 2.7 százalékkal, míg májusban az emelkedés 3.3%-ra rugott. Ez két olyan tény, amit nem lehet figyelmen kívül hagyni. A nagyközönség nem ismeri, tehát nem tudja, milyen eszközökkel érte el Áridor a célját, vagyis az infláció lassítását. A nagyközönség szemében csak az a tény számít, hogy a két hónap alatt az index összesen 6 %-kal emelkedett s ezt nagy vívmánynak tartja, amit nem szabad lebecsülni.

A zöldségfélék és gyümölcsök ezen a nyáron olcsóbbak, mint az előző években, a többi élelmiszer-árhoz képest is azok. Most aztán ki kell várunk, folytatódik-e a fogyasztói árak alacsony volta és az infláció lassulása, avagy pedig ez a két hónap muló epizód volt-e csupán, a Kneszet-választások kísérő jelensége, ami után vissza kell majd térni az eddig járt útra, vége a fesztiválnak, s megint mindennek meg kell a teljes árát fizetnünk.

A siker ára — a bankóprés felgyorsulása

Legutóbb maga a pénzügyminiszter is bevallotta, hogy a siker

re nem olyan jelentős, mint első látásra vélnék. Aki tud a számokban olvasni, az hamar rájön, hogy az utóbbi hónapokban a bankóprés szüntelenül túlórázott, hogy a piacot kellő mennyiségű bankjeggyel lássa el, fedezze a pokolian megduzzadt pénzzükségletet. Juniusban 2.8 milliárd sekkelt nyomtak és dobtak piacra, vagyis ily irtózatossággal léptek túl az állam kiadásai az adó- és más bevételeit. Most júliusban is sokkal többet kell a kincstárnak kiadnia, mint amennyit be-szed, a különbséget 3.5 milliárd sekkre becsülik. A pénzügyminiszter azzal vigasztalja magát, hogy ennek a pénztöbbletnek a hatását nem érzik meg tüstént, a nyomása majd csak az elkövetkező hónapokban hat. Közben azonban nem úgy látjuk, mintha lenéneek tervek jelentős pénzzöszségek felszívására, sőt, maga a pénzügyminiszter nyugtat meg bennünket afelől, hogy nem fog semmilyen drasztikus, riasztó intézkedéseket hozni. Csak fokozatosan drágulnak majd meg a szubsidiált cikkek. Nem esőkénti túl hirtelen az állami ártámogatást, tehát az árak nem szöknek majd oly hirtelen a magasba. Áridor szerint nem kell teljesen megszüntetni az ártámogatást, de azt sem szabad eltérni, hogy nyaklók nélkül növekedjék az

összegük. A pénzügyminiszter tehát most megpróbálja úgy kormányozni a nemzetgazdaság hajóját, hogy nagy megrázkódtatásoktól megkímélje a népet.

Mégis iránynt váltott

Kár folytatni a vitát akörül, hogy vajon Áridor a választások előtt befolyásolni akarta-e a tömegeket a gazdasági politikájával. Nem ez a legfőbb kérdés most, hanem az, hogy folytathatja-e Áridor, vagy aki a helyébe ül, ezt a korlátlan pénzkibocsátást, mikor a piac amúgy is robbanásig telített a sok bankóval. A kivitelünk csökken, a behozatalunk pedig szédítően emelkedik. Előbb vagy utóbb ez felemészti az állam dollárkészleteit. Van még az államkincstárban 2.8 milliárdnyi tartalék, de ebből mindegyike tizheti importra futja. E ténynek vörös fényt kell gyújtania a pénzügyminisztériumban.

Amikor Áridor a Hurvitz helyébe lépett, 180 fokos fordulatot hajtott végre. Hurvitz takarékosságra intette a népet, mondván, hogy „nincs neki”, addig Áridor az bizonygatta, hogy „neki van”, bár azt sosem árulta el, honnan veszi a pénzt. Most már Áridor is belátja, hogy a fesztí-

válnak véget kell vetni, csak ő ezt nem úgy cselekszi, hogy egyszerre lezárjon minden ajtót, hanem fokozatosan. Előbb megtiltotta, hogy a minisztériumokban új szerződéseket kössenek. Utána leállította minden közhivatalban a tisztviselő-felvételt. Majd kezdte emelni az árakat, legelőbb a benzint, az áramt és a vizét. Nem kétséges, hogy ezek után a tej és a tejtermékek kerülnek sorra.

Minden jel arra mutat, hogy Áridor lassan és óvatosan bár, de iránynt változtat. Óvakodik attól, hogy megbillentse a hajót, nem akarja tulságosan bosszantani a fogyasztókat. Míg a multban „cukorkákhoz” szoktatta a közönséget, most keserű pilulákkal kezd szolgálni, de kis adagokban. Tanácsadói már figyelmeztették is, hogy mindezt erőteljesebben kellene tennie, mert a piac eljutott a robbanás küszöbéhez.

Izraélben nem üzlet prófétáskodni, ámde majdnem teljes bizonyossággal állítható, hogy az új kormány pénzügyminiszterének gyorsítania kell majd az ütemet. A pénzügyminisztérium költségvetési felelőse kimondta azt, amit Áridor nem akart elárulni: „Az állami költségvetés, ami csak most áprilisban lépett érvénybe, ma már csak papíron létezik.”

JOSZÉF KNÁÁN

MOZAIK

Báder bánata

Dr. Jochánán Báder, aki 29-éven át volt egyfolytában Kneszet-képviselő és Begin, az ellenzék akkori vezérének tanácsosa, az utóbbi években — miután a Chérut a kormány központi ereje —, nem tagja a törvényhozásnak. Idős ember, 80 éves. Már-már el is feledkeztek róla. Nemrég, a választás előtt az illetékeseknek eszükbe jutott és felkérték, vállalja el a központi választási bizottság elnökhelyettesi tisztségét.

Egy felcéllel vállalta. Ha egyhangú lesz a megválasztása. A pártok teljesítették a feltételét, dr. Báder megkezdte a munkáját. Utólag ezt mondotta: Öreg róka vagyok a parlamenti életben. Jogsz is ráadásul — van némi szakmai tapasztalatom. Ezt jól tudták a választási bizottságban és gyakran kértek tőlem tanácsot. Tulajdonképpen minden párt képviselője hozzám fordult, ha felmerült valami fogas kérdés. Egy kivétellel. Saját pártom, a Chérut képviselője nem volt kíváncsi a véleményemre...

Begin, amikor éppen nem következetes

Néhány nappal ezelőtt szép innepség volt abból az alkalomból, hogy kitüntették a hadügyminisztérium kiváló dolgozóit. A kitüntetéseket Begin miniszterelnök és hadügyminiszter nyújtotta át az arra érdemeseknek. Az innepséget a Jediot Achronot című déli lap rendezte. Begin — miután megérdeklődte, mennyi a kitüntetéssel járó pénzjutalom — így szólta a Jediot Achronot megbízottjának:

— Uram nekem az a véleményem, hogy a pénzjutalom több is lehetne. Fel kellene emelni.

— Nagyon helyes, magam is ezt gondolom.

Percekkel később megudta Begin, hogy a Jediot Achronot csak az oklevelet adja, a pénzjutalom forrása a hadügyminisztérium.

Azonnal korrigálta is magát és kijelentette:

— Ennyi pénzjutalom teljesen elegendő. Sajnos, a minisztérium anyagi lehetőségei korlátozottak...

Jónéhány üveg viszki

A választás után nem minden Kneszet-képviselő szokta betartani a kortesháboru idején tett ígéretét. Rafael Halperin, az „izomember”, aki saját listával indult, de nem került be a Kneszetbe, azzal lepte meg ismerőseit, hogy egyik ígéretét betartotta. Halperin annyira biztos volt a győzelemben, hogy minden barátjával és ismerősével fogadott egy-egy üveg viszkiben: tagja lesz a 10-ik Kneszetnek. A napokban vásárolt egy kocsiakománya viszkít és átadta a listát a fiának, aki minden fogadó címére kikézbcsítette a nemes italt. Allitól egy üveg italt magának tartott meg Rafael Halperin és a vereség miatt érzett bánatát viszkibe fojtotta.

Nem hívták meg

Begin miniszterelnök sértődötten vette tudomásul, hogy nem hívták meg a néhány nap előtt rendezett nagyszabású Hágánálalközóra. Mint kiderült, a szervezők nem vették figyelembe, hogy ő a hadügyminiszter, a meghívásától eltekintettek. Ezzel szemben meghívták Rafael Ejtán tábornokot, a vezérkar főnökét. „Rafu”-nak volt egy feltétele. Közölte a találkozó szervezőivel, hogy csak akkor megy el, ha az Ecel és a Lechi egykori vezetői is meghívást kapnak.

Nem hívták meg őket — Rafu otihon maradt.

Schreiber-Szófér professzor példamutatása

Megirtuk néhány hónappal ezelőtt, hogy Izraél-díjjal tüntették ki az egri származású Schreiber-

Szófér Avrahám professzort, aki jelentős művekkel gazdagította a Tóra-irodalmat. A 86 éves professzor elhatározta, hogy a díjjal járó pénzjutalmat, 25 ezer sekkelt jóteknony célra ajánlja fel. A sok lehetőség közül a Sáaré Cedek kórházat választotta, s az intézet igazgatójának adta át a jelentős összeget tartalmazó borítékot. A professzor, s a Sáaré Cedek kórház igazgatója abban állapodott meg, hogy az összeg felhasználásával megvetik egy új osztály alapjait. Ezen az osztályon krónikus betegeket ápolnak majd.

Mit szeretne Sulámit Aloni?

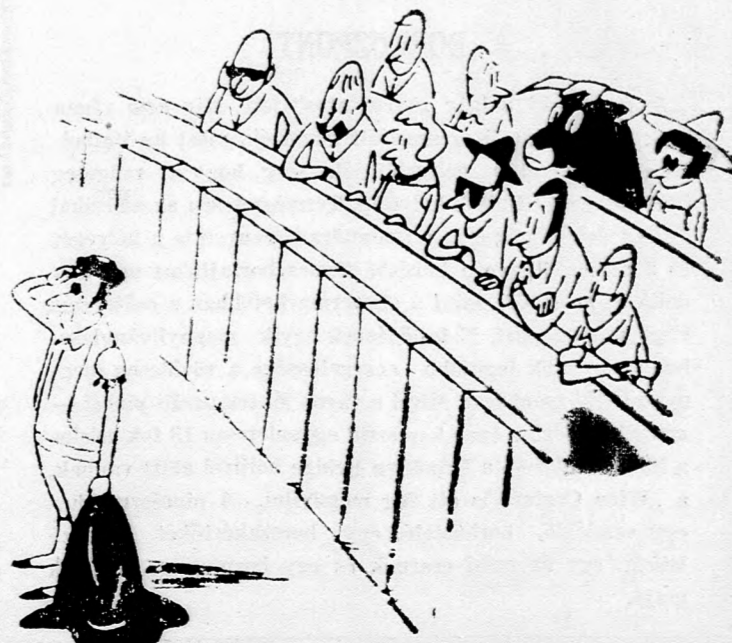
— Nem én javasoltam a Máárách soraihoz való csatlakozómat, Simon Peresz vetette fel az ötletet. A határozathozatal nem volt könnyű — meséli Sulámit Aloni Kneszet-képviselő — mert a magányos képviselő nem telje-

sen fegyvertelen. Ott van számára a mikrofon, amelynek segítségével felerősítheti a mögötte állók hangját.

— Nos, én lemondtam erről, de valamit szeretnék érte. Vagy a Ház elnökhelyettese, vagy az egyik Kneszet-bizottság elnöke leszek. Hogy melyik bizottság elnöki tisztségét szeretném? Az ellenőrző bizottságét. Mert ott tudok tenni valamit azért, hogy ne jírítsék ki teljesen az államkasszát...

A Golda-film

Ingrid Bergman sokat tépelődött, de végül igent mondott, elvállalta a Golda-film címszerpét. A filmet az amerikai Paramount vállalat prrodukálja és világsikerre számítanak, mert Izraél néhai miniszterelnökének figurája a legszelebbebb nyilvánosságot érdeklő...Egy asszony, akinek Golda volt a neve? — ez lesz a film címe.

Két éve, amikor Guerreróék még kertvárosi, kényelmes otthonokban éltek. Inez — bár igazán szép soha nem volt — jól konzervált, kellemes jelenségnek volt mondható. Azóta az idő és a körülmények romboló hatásának következményei kiültek az arcára, ma már sokkal többet mutatott koránál, pedig volt idő, amikor annál még fiatalabbnak is látszott. Ha Inez ma este régi otthonában léte volna, jótékony fémő furdóval nyugtathatta volna meg magát. Válságos időkben mindig megnyugtatóan hatott rá a furdás — válságokból pedig jelszavak kijutott, házasságitik folyamán itt azonban csak a folyócsa végén volt egy furdósobának nevezett helyiség: három család osztozott rajta, fűtelten volt és káros, falairól mállott a vakolat, a vízmelegítőt negyedórára, csakokkal kellett működésére bírni. Egy döntött, inkább a nappaliban időzött egy darabig, aztán lefekszik. Fogalma sem volt róla, hol lehet a férje.

Éltél egy kis idő, amíg észrevette a nappali asztalán heverő cédulát.

Néhány napra el kellett utaznom. Remélem, rövidesen jó hírekkel foglak meglepni.

D. O.

Inez kevés dolog lepte meg a férjével kapcsolatban: D. O. világi életében kiszámíthatatlan volt. Egy jó hír kétszertelenül meglepetés lenne, de Inez képtelen volt elhinni, hogy lesz ilyen. Férje túl sok nagyra törő tervét látta már összeomlani, nem bízott egy újabb lehetőség sikerében.

Csak az üzenet első mondata zavarta. Hova utazott „nehány napra”? D. O.? És miből? Guerreróék tegnapelőtt este számolták össze minden vagyonukat. Mindössze huszonkét dollár volt és néhány cent. Ezen a pénzen kívül egyetlen zálogba tehető tárgyuk volt: Inez gyűrűje, amelyet még az anyjától kapott, a amelytől mindmáig nem volt hajlandó megválni, bár tudta, hogy előbb-utóbb arra is sor kerül.

Inez tízennygy dollárt elvett a huszonkettőtől, hogy élelmet vásároljon, és legalább előlegét adhasanak a lakbére. Látta D. O. arcán az elkéseredést, mikor az asztalra tette a maradék nyolc dollárt az aprópénzzel.

Arthur Hailey

Repülőtér

Elhatározta, hogy abbahagyja a fejtörést és lefekszik, ahogy tervezte. Még ahhoz is túlságosan kimerült volt, hogy távol levő gyerekeiért aggódjon, pedig Clevelandben élő nővére — akinél a gyerekek voltak — több mint egy hete nem adott hírt magáról. Leoltotta a nappali egyetlen lámpáját, és átment a kopott, szűk hálszobába.

Nehezen találta meg a hálóingét. Mintha valaki feltúrta volna a rozszant ruhásszekrényben levő holmikat. Hálóingére véletlenül akadt rá az egyik fiókban D. O. három inge mellett. Ezek férje utolsó ingei voltak, tehát nem vitt magával váltást. Az egyik ing alatt összehajtott sárga papírdarabon akadt meg a szeme. Kivette és szétnyitotta.

Egy nyomtatvány írógéppel kitöltött másodpéldányát tartotta a kezében. Mikor rájött, hogy mi az, le kellett ülnie az ágyra; nem hitt a szemének. Ujra el kellett olvasnia, mert attól félt, hogy félreértette.

A Trans American Légítársaság és D. O. „Guerrero” közt létrejött részletfizetési szerződés másodpéldánya volt. Észrevette, hogy a nevet elírták. A szerződés értelmében „Guerrero” átvett egy római utazásra jogosító, másodosztályú menettérít repülőjegyet negyvenhét dollár készpénz lefizetése ellenében; ugyanakkor kötelezte magát, hogy a négyezer-huszonhét dolláros hátralékot huszonegy hónapon belül törleszteni fogja a kamatokkal együtt.

Érthetetlen.

Inez kában meredt a sárga nyomtatványra. Kavarogtak az agyában a kérdések.

Miért kellett D. O.-nak Rómába repülnie? Miért éppen Rómába? És honnan volt rá pénze? A

részleteket minden bizonnyal képtelen lesz fizetni; a dolognak legalább ez a része érthető. D. O. Guerrero eddig elég hasonló, teljesíthetetlen kötelezettséget vállalt, őt nem zavarták a tartozások, nem úgy mint a feleségét. De az adósságtól eltekintve, miből tudja, kifizetni a negyvenhét dollár előleget? Mert kifizette, itt van róla az elismervény. Pedig két nappal ezelőtt D. O. kijelentette, hogy nincs több pénze annál, amit együtt összeszámoltak. És Inez tudta, hogy hazudni a férje sohasem hazudott neki.

De az a negyvenhét dollár csak volt valahonnan. Honnan?

Hirtelen eszébe jutott a gyűrű: aranyból volt, platínába foglalt gyémánttal. Csak egy-két hete nem viselte, mert megdagadtak az ujjai. Egy kis dobozba tette és eldugta a szekrény egyik fiókjába. Másodszor is átkutatta a fiókokat. A doboz megvolt — de üresen. Tehát innen a negyvenhét dollár; D. O. zálogba tette a gyűrűt!

Inez először csak szomorúságot érzett. Az a gyűrű volt az utolsó, vékony kapocs, amely összekötötte a múltjával, szétszóródott családjával és halott anyjával, akinek tisztelte az emlékét. Bár nem volt valami nagy érték, végső tartaléknak számított. Ameddig megvolt, tudták, hogy bármilyen rosszra forduljanak is a dolgok, a gyűrű pár napos továbbélést biztosít. Most, hogy a gyűrű eltűnt, megszűnt ez a minimális biztonságérzet is.

De arra Inez még mindig nem kapott választ, hogy — miért? Miért kellett D. O.-nak Rómába repülnie?

Még mindig az ágyon ülve gondolkodni kezdett.

Inez nem volt különösebben intelligens nő. Ha az lett volna bizonyára nem bírta volna ki majdnem húsz évig D. O. Guerrero mellett; vagy jelenlegi helyzetükben is többre vihetné volna. Így csak egy vacakul fizetett ká-

véházi felszolgáló volt. Nem volt okos nő, de a férjét ismer- te és néha helyálló következteté- sekre jutott vele kapcsolatban.

Most inkább az ösztöne sügta, hogy D. O. Guerrero bajban van, sokkal komolyabb bajban, mint eddig bármikor. Ezt két főleg bizonyította: egyrészt férjének az utóbbi időben tanúsított irració- nális viselkedése, másrészt az út nagysága, amelyet megtenni szándékozott. Guerreróék jelenle- gi anyagi körülményei között csakis valami elkéseredett vállal- kozást jelenthet a római út. Inez visszament a nappaliba a cédulá- ért. Ujra elolvasta. Rengeteg cé- dulát olvasott már az évek során a férjétől, és érezte, hogy ez nem azt jelenti, ami rajta áll.

Gondolatai ezen a ponton meg- álltak. Érezte, percről percre ha- tározottabban érezte, hogy vala- mit, bocsánat mindenképpen ten- nie kell.

A megadás lehetősége, az, hogy D. O.-t sorsára hagyja, fel sem merült benne. Inez egyszerű, ter- mézetes lélek volt. Tízennyolc évvel ezelőtt vállalta, hogy „jó- ban-rosszban” D. O. Guerrero mellé áll. Igéretéhez hű maradt, bár azóta többnyire csak a „rossz”-ban volt része.

Öröszten tovább fontolgatta a helyzetet. Először is arról kelle- ne meggondolnia, hogy elutazott- e már a férje; mert ha nem, talán még megakadályozhatja. Nem tudhatta, mikor írta D. O. a cé- dulát, és hánykor mehetett el ha- zulról. Ujából a sárga nyomtat- ványt kezdte vizsgálni; a já- rat indulásának adatai — nap- időpont — nem szerepeltek rajta. Viszont a Trans America légítár- saságot felhívhatja. A lehető-

leggyorsabban magára kapkodta a néhány percre levetett ruhada- rabokat.

Lábát sértette az utcai cipő, lucákos kabátjában is kényelmet- lenül érezte magát, miközben a keskeny lépcsőn lesietett az utcá- ra. A barátságatlan kapualj csu- pasz padlóján meggyűlt a kapu alatti résen becsapódott hó, s a járdát még vastagabb rétegben borította, mint amikor hazajött. Zörd, fagyos szél csapta az arcá- ba a havat.

Guerreróék lakásában nem volt telefon. Használhatta volna az épület földszintjén levő étkezde nyilvános készülékét is, de arról inkább lemondott, hogy ne kell- jen találkoznia a vendéglőssel, aki a háziúr is volt. Azzal fenyegető- zött, hogy másnap kilakoltatja őket, ha nem fizetik ki a lakbé- hátralékot. Ineznek ezzel holnap — ha D. O. reggelig nem kerül haza — egyedül kell szembenéz- nie.

Egy másfél hástőmbnyire levő drogstore-ban volt nyilvános tele- fon. Inez oda tört nagy nehezen utat magának a letakarítatlan járdán felhalmozódott hóban. Háromnegyed tíz volt.

A drogstore felkésében két tíz- zenéves lány beszélt. Ineznek majdnem tíz percet kellett várnia, hogy használhassa a készüléket. Mikor végre feltárosztta a Trans America számát, magnetofonsza- lagra rögzített hang közölte, hogy minden vonal foglalt, leg- yven saíves várni. Tartotta a vo- nalat, közben a hang néhányszor elismételte mondkáját, végül je- lentkezett egy nő, és közölte, hogy ő Miss Young, miben lehet- ne a segítségére?

— Kérem szépen — mondta Inez — a római járatokról szer- tetnék érdeklődni.

Miss Young mintegy gombnyo- másra tájékoztatta, hogy a Trans America minden kedden és pént- eken nonstop járatokat indít Rómába a Lincoln International- ról; New Yorkon keresztül na- ponta vannak összekötő járatok, és kávan-e a hívó fél előjegyzést.

(Folytatjuk)

MA ESTE A TV-BEN

VASÁRNAP

- 17.30: KIS LAK a PRÉRIN — „Utazás az erdő mélyébe”
- 18.15: AZ ÚR UTTORÓI
- 18.32: „VESZÉLYES FOGLAL KOZÁSOK” — Dokumentumfilm
- 20.00: ROVID HIREK
- 20.03: „SZÜLŐFÖLDEM” — Levezeti: Méir Sálév
- 20.55: BALESET- MEGELŐZÉS
- 21.00: MÁBÁT HIRMAGAZIN
- 21.30: „AMI A HIREK MÖGÖTT VAN” — Aktuális kérdésekről
- 22.05: LOU GRANT — Örök- lőt betegség
- 22.55: „Párbeszéd” — Jisráél Peleg interjúja Dán Pá- tival
- 23.25: „SZAPPANBUBORÉK” — A sorozat újabb filmje
- 23.50: Egy mondat a Szentírás- ból. — ÉJFEL ELŐTT — hírszefoglaló.

Iskolatév

- 9.00: Mire fel?
  - 9.25: Rajzfilm
  - 9.40: Az erdő meséi
  - 10.00: Angol
  - 10.20: Dominic, a fiú (VIII)
  - 10.40: Tigrisek a Dzsungelben
  - 15.30: Versenyfutás a léggömb- ért
  - 17.00: Színházi muzsika
1981. július 19. vasárnap
5741. Tímuz 17.

RADIO

I. műsor

- 7.07: Reggeli koncert, - 11.30: Szabadgyetem, 12.05: Kamara- zene, 13.00: Könyvü és klasszi- kus, 14.10: Gyerekeknek, 15.25: Közlekedési magazin, 16.05: Va- sárnap muzsika, 17.30: Oléknak, 20.05: Szabadgyetem, 20.35: Ka- mara-hangverseny, 23.00: A fo- lyóparton, 0.10: Hangok a mesz- szeségből, 1.10: Hátikvá.

II. műsor

- 8.10: Reggeli zenés magazin — 12.05: Dolgozóknak, — 12.30: Sport, 14.10: Szórakoztató mű- sor, 16.10: Telefon a stúdióval, — 17.10: Nyári találkozás, 18.05: Vallásügyi magazin, — 19.45: Sport, 20.10: Dalok a szülői ház- ból, 21.05: Fuvószenekarok, — 20.05: Irodalom, 23.05: Művésze- ti magazin, 1.10: Hátikvá.

A hadsereg rádiója

- 9.05: Eppen most, 11.05: Mint egykor, 12.05: Izráéli nyár, — 14.05: Kettőtől négyig, 16.05: Délután négykor, 17.50: Sport, — 18.05: Sajtókonferencia, 19.05: Dalparádé, — 21.35: Szabadgye- tem, 22.05: Klasszikus számok, - 23.05: Interjú, 0.05: Éjjeli ma- darak, 2.05: Tarka műsor reggel 6 óráig.

KERESUNK

ÖNÁLLÓ

péket

kelt tésztaához, éjszakai munkára.

Részletek: 03-809771

Jicchák Tábenkin halálának tizedik évfordulójára

(Folytatás a 3. oldalról)

A második alijja tagja volt, amelyben igen ellentétes jelleme és felfogások küzdöttek egymással, de ha Tábenkin előtt csak egy rossz szót mondott valaki az ellenlába- sokról, Ben Gurionról, vagy Berl Katzenelsonról például — alaposan megmosta a fejüket, végtelenül tapintatos volt és minden cionista harcossal szolidáris. Nem fogadta el „a kiválasztott nép” fogalmát, de dicsérte a megvaló- sításokat, minden olyan embert és mozgalmat, ami az új zsidó történelmet építi hazánkban. Az ősi új hazára szóló jogaink tekintetében elutasított minden engedelményt. Míg például én különbséget tettem magamban a történelmi haza és a reális politikai valóság között, ő eltökélten elle- nezte Erec Jisráél felelősségét. Ez tehát nem Beginék szabadalma. Már a hatnapos háború előtt vallotta, hogy csak a teljes Erec Jisráélben élhet a zsidóság békében, s bár ezt egyesek vitatták, azt mindenki érezte, hogy Táben- kinből a Biblia, a történelmi hagyomány, az osztatlan cionizmus szava szól.

Nagy harcos volt, élen járó, emiatt olykor magára maradó. És próféta volt, a tragédia és a megváltás egyik legmélyebben hívó üzenethozója.

A TEL-AVIVI MOZIK HETI MÜSORA

- ALLENBY: A dühöngő istenek
- REN JEHUDA: Kettős feladat
- CAFON: Nem szeretünk dolgozni
- CINEMA 1: A Tízparancsolat
- CINEMA 2: Amerikai nagybácsi
- DEKEL: Tolvaj
- DOLFITEK: Feltörő csillag
- DRIVE IN: Használtak, jó állapotban
- ESZTER: Ez Amerika!
- GAT: Egyszerű emberek
- GORDON: Anzi Vera
- HOD: Micsoda apa
- JIMOR: Shogun
- MAXIM: Másfél Charlie
- MOGRÁBI: A kis lord
- ORLI: A két laguna
- PARIS: A gyűrűk minisztere
- PERÉ: A dublör
- PERISCOP: Az álmodó Kalifornia
- SACHAF: Moszkva nem hisz a könyvekben
- TEL AVIV: Mindent a szemnek
- TEL AVIV MUZEUM: Kacsák
- TCHÉLET: A szénbányász lánya.

Kolozsvári Grandpierre Emil: Villanások

A mozgás, a nyüzsgés tehetségénél, eredményénél, műnél, mindennél többet ér.

★

Igazság nélkül nincs művészet. Szenvedély nélkül nincs igazság. Tárgyilagosság nélkül nincs szenvedély.

★

A gondolkodáson lehet változtatni. A nem gondolkodás örök és megrendíthetetlen.

★

Szerelemre, barátságra, viszonyra a sors bizonyos meny- nyiségű léerőt utal ki. Ez az erőmennyiség a használattal fogy, együttlétről együttlétre — jobb esetben a szerelmi együttlét, rosszabb esetben a veszekedés folyamán.

★

Női felfogás szerint azé a férfi, aki a vikend.

★

Gyökerében más volna az életünk, ha mindent idejében felismernénk.

★

Azt, akire szükség van, akkor sem bocsátják el, amikor nincs rá szükség.

★

Sok minden mellett a zseni a legmagasabb foku a leg- feszültebb figyelem.

המפגש בין פרס לשמידט

אין ספק, שפגישתו בת השעה של ראש ממשלת ישראל עם קנצלר מערב-גרמניה, דהיינו המפגש בין שתי המדינות: ישראל ופדרציה גרמנית, הוא בעיני רבים בימים אלה, שמעון פרס לא יצא בניצחון או אה מפלגתו אלא את ה"אינטרסים המוסכמים של מדינת ישראל וניי"ן לומר, שבמהלך הפגישה שיתפו שני ה"שותפים" פורום כדי להעביר אל ארכיוני ההיסטוריה את ה"הבדלים" ה"הרפאים" בין ד"ר בנין ושמידט, שגרמו ליועזר עמון בשתי המדינות לפני שבועות אחדים.

איש אינו טייל ספק בכך, שישארל ציריך זה להיות מעוגנת בקיום קשרים תקינים עם הרפובליקה הגרמנית הפדרלית, בעלת הממשלה הרצינית ביותר הבינלאומית, בי משרד המדינה והכלכלה גם יחד. ברור גם, שדווקא בגלל אירועי העבר אין גרמניה יכולה להרחיק לכת בנושא התמיכה בערבים באותה מידה, כמו מדינות מערביות אחרות. במערב-עמים זה לא היה זה מן ההכרח להוסיף ולדעדר את יחסי שתי המדינות.

PERESZ ÉS SCHMIDT TALÁLKOZÓJA

Kétségtelen, hogy a Munkapárt elnökének egyórás bonni megbeszélése Schmidt nyugatnémet kancellárral, sokat használt Izráel és Németország pillantnyilag meglehetősen labilis kapcsolatainak. Simon Peresz nem a Munkapárt, hanem az egész ország egyeemes érdekeit képviselte ezen a találkón, amelynek során mindkét fél maximális erőfeszítéseket tett, hogy a történelem sülyestőjébe helyezze át a Begin és Schmidt közötti szópárhajt, amely néhány héttel ezelőtt mindkét államban nagy konsternációt váltott ki.

Senki sem vonja kétségbe, hogy a vézskorszaktól teljesen függetlenül, Izráelnek érdeke, hogy jó kapcsolatot tartson fenn a Német Szövetségi Köztársasággal, amely a nemzetközi arénán komoly tekintéllyel rendelkezik mind politikai, mind pedig gazdasági Sikon. Az is világos, hogy éppen a közelmultra való tekintettel Németország nem engedhet meg magának annyit az arabok támogatása terén, mint más nyugati államok. Ilyen körülmények között oktalanság lenne tovább rontani a két ország kapcsolatait.

Amerikai pilóták - MIG 23 gépen

Az amerikai légihaderő pilótáinak egy része az utóbbi időben kiképzést nyert szovjet gyártmányú MIG 23 harcizrepülőgépeken is.

Néhány héttel ezelőtt közölték nyugati körökben, hogy Anuár Szádát egyiptomi elnök hat MIG 23 típusú gépet juttatott az Egyesült Államoknak. Ezek közül egyet szétszedtek a laboratóriumi vizsgálat alá vetették hogy megállapítsák a felhasznált szovjet anyagok minőségét, a többi pedig kiképzési célokra használják.

Az Egyesült Államok arra a következtetésre jutott, hogy ez a légierő hasznára lehet, mint ahogyan az izráeli légierő hasznára volt, hogy pilótáit kiképezték MIG 21 gépen, amelyet a hatnapos háború előtt egy szökött arab pilóta juttatott Izráelnek.

UJ KELET FÜGGETLEN NAPILAP
67770 Tel-Aviv, Hárakevet 52
Telefon: 330011
Főszerkesztő: S. HIMMELFARB

A szerkesztőség nem felel a hirdetések tartalmáért. Kéziratokat nem örzünk meg és nem adunk vissza.

Feszültség Svájc és Izráel között Kádumi látogatása miatt

A berni hatóságok Izráel tájékoztatási tevékenységét kifogásolják

Bizonyos fokú diplomáciai feszültség állott be Svájc és Izráel között Fárúk Kádumi, a PFSZ „külgügyminiszterének” hivatalos svájci látogatása ügyében. A két állam külgügyminiszterümai között szövtáltás keletkezett az ügy bizonyos vetületeit illetően.

Izráel kormányának Mátitjáhu Adler, Izráel berni nagykövete révén hivatalos tiltakozást nyújtott be a svájci kormánynak azzal kapcsolatban hogy Bern hivatalos látogatásra hívta a terrorista alvezért és a diplomáciai protokoll előírásainak megfelelően készült fogadni. Ugyanakkor Dávid Kim

chi külgügyi államtitkár Jeurzsálemben magához kérte a svájci nagykövetet és ugyancsak Izráel rosszállását fejezte ki előtte.

Ezzel párhuzamosan tájékoztató tevékenységét is kezdett Svájcban a látogatás ellen. Többek között az izráeli nagykövetség sokszorosított körlevelet osztott ki a Svájcban működő újságíróknak. Ez a körlevél különböző idézeteket tartalmaz Fárúk Kádumi beszédeiből, illetve nyilatkozataiból.

Az izráeli nagykövetség tájékoztatási kampánya haragos reakciót váltott ki a svájci külgügyminiszteriumban, amelynek egyik vezetője magához kérte Mirjáam Somrát asszonyt, az izráeli nagykövetség ügyvivőjét, akinek tiltakozást nyújtották át az izráeli tájékoztató tevékenység felett, amely a svájciak véleménye szerint „erősen túlzott”.

Az izráeli nagykövetség körében csodálkozásuknak adtak kifejezést a svájci külgügyminiszteri um álláspontja felett, a tiltakozó jegyzéket pedig Izráel iránti barátságtalan cselekedetnek minősítették. A nagykövetséghez közelálló tényezők hangsúlyozták, hogy a nagykövetség kötelessége az állandó kontaktus fenntartása a sajtóval s az ahhoz eljuttatott írásbeli tájékoztatás semmiképpen sem meritheti ki a Svájc belügyeibe való beavatkozás fogalmát.

Hangsúlyozni kell, hogy Kádumi küszöbön álló látogatása élenk bírálatot váltott ki a svájci sajtóban is. Időközben a svájci kormány hivatalos nyilatkozatot bocsátott ki, amely szerint Svájc támogatja Izráel biztonságos határookra vonatkozó követelését, de ugyanakkor hangsúlyozza az Izráel és a palesztinaiak közötti közvetlen tárgyalások szükségességét.

«Hátikvá» a tunéziai nyaralótáborban

A tunéziai hatóságok a múlt héten kiutasították az ország területéről a Club Méditerranée nevű francia-nemzetközi üdülőtelep igazgatóját, mert július 14-én, a francia nemzeti ünnep napján az üdülőtelepen az ő vezényletével elénekelték a Hátikvát, majd az igazgató prosperitást és hosszú életet kívánt „a cionista államnak” és a cionizmusnak.

Az igazgató, aki francia állampolgár, magára vállalta a karmester szerepét néhány külföldi állam himnuszának eléneklése során, majd beszédet mondott, amelyben dicséző jelzőkkel illette Izráelt.

Amikor a kormány nyilvánosságra hozta az eset hátterét, többszáz polgár jött ki az üdülőtelepre a közeli Curva városból, összetört minden kezüjébe kerülő tárgyat és felgyújtotta az üdülőtelep autóját. A rendőrség letartóztatott husz személyt a támadók közül.

Mit látnak a világsajtó munkatársai Varsóban?

A pártkongresszus üléstermébe nem engedték be a nyugati lapok és tévéállomások tudósítóit

A most folyó lengyel pártkongresszus a világsajtó érdeklődésének homlokterében áll. Nem kevesebb, mint 420 publicista, riporter és tévé-tudósító tartózkodik a lengyel fővárosban.

A pártkongresszus titkársága nem tette lehetővé, hogy a nyugati újságírók jelen legyenek az ülésteremben. Arra hivatkoztak, hogy kevés a hely. A kommunista országok újságírói közül 120 embert engedtek be csupán.

A többiek a sajtósobában ülnek, zártkörű tévéadás segítségével figyelik az eseményeket. Illetve — az események egy részét. Azt, amit az előadó-asztalnál elhangzik. A bizottsági ülésekről semmi sem szivárog ki, kénytelenek a hivatalos pártkiadványok szövegéből tájékozódni.

Ennek van egy nagy előnye is. A nap nagyrészt az utcákon tölthetik, beszélgetnek a lengyel népi képviselőivel, az egyszerű emberrel.

Az amerikai Associated Press hírgyűnöség munkatársa interjú közöl egy 65 éves asszonnyal, aki kenyérért állt sorba.

— Hogy mi a véleménye a pártkongresszusról? Nem hiszem, hogy sokat várhatok az eseménytől. Csak beszélnek, beszélnek, de a bajok megoldására nem alkalmas a párt. Hogy milyen bajokra gondolok? Természetesen a gazdasági bajokra. Semmit sem lehet kapni Lengyelországban. Gondolja, hogy a párt tud ezen segíteni? En nem hiszem...

A tudósító megállapítja, hogy a legtöbb ember érdektelenül figyel

ber, s máig is azonosul a néppel. A „Szolidaritás”-ban sem bíznak, mert a gazdasági bajokon Valessáék sem tudnak segíteni, és az ország szabadságának még a követeletésétől is tartózkodniuk kell, mert a Szovjetunió ezt nem tűri.

Mi marad tehát?

A vég nélküli szócséplés — írja sok emberrel folytatott interjúja összefoglalásával az amerikai hírgyűnöség varsói tudósítója.

Mérgező katicabogarak a Jordán völgyében

A Jordán völgyi körzeti tanács havi közlönyének legutóbbi számában hír jelent meg arról, hogy az idén két éves szünet után ismét megjelentek a Staphylinidea nevű katicabogarak a Jordán és a Bét Seán völgyében.

Ez a repülni is tudó katicabogár különösen a neonfényt iránt vonzódik. Rendszerint a ruhával nem fedett bőrterületekre telepszik, mint például karra, lábszárakra vagy nyakra. Első pillantásra közönséges nagy hangyának tűnik. Hossza mintegy 8 milliméter, feje fekete, törzse narancsszínű, szárnyai rövidék és acélkékek. Nagysága lehetővé teszi számára, hogy átküzdje magát az ablakra szerelt hálón is. Csapása nyomán égési sebbez hasonló fájó képződmény támad a bőrön. Ilyen esetben ajánlatos azonnal orvos segítségét kérni, mert a csi

AMERIKAI KOPTOK SZÁDÁT ELLEN

Kairó. — Szádát elnököt nyugtalanítják a vallási zavargások, amelyek jelentőségükben túlhaladják az ország határait. Az Egyesült Államokban és Kanadában élő egyiptomi koptok 3 napos böjtöt tartanak Egyiptomban meggyilkolt hitsorsosaik mlékére.

A NAGYVILÁGBÓL

KÖZVETÍTŐ UTJAN

DUBLIN. — Az Ir Köztársaság kormánya felkérte Reagan amerikai elnököt, hogy befolyásolja az angol kormányt egy kompromisszumos megoldás elfogadására az észak-írországi éhség-sztrájkolók ügyében. Az Ir Köztársaság kormánya kifejezte „rendkívüli elégedetlenségét” az észak-írországi katolikus egyház tárgyalásainak kudarcával kapcsolatban, amelyért kizárólag londoni kormányt tekintik bűnösnek. Angliában viszont a labourista ellenzék készít elő javaslatot az írországi kérdés békés megoldására. Hír szerint ez a terv magában foglalná egy észak-írországi népszavazás megszervezését.

ITÉLET

BANGUI. — A Közép-Afrika Köztársaság legfelsőbb bírósága nyilvános tárgyalás után elítélte az ország volt belügyminiszterét, az egykori Bokassa császár rokonát, Louis Alazulát. A hajdani politikust önkényes letartóztatások, halállal való fenyegetés és a személyi szabadságok megsértése vádjával állították bíróság elé s 15 évi kényszermunkára ítélték.

KIVÉGZÉS

MOZAMBIQUE. — A katonai törvényszék halálra ítélt két dél-afrikai négert, akiket azzal vádoltak, hogy egy kommandót szerveztek Matola város megtámadására. Az akcióra januárban került sor és a mozambiquei hatóságok jelentése szerint számos dél-afrikait megöltek. Az elítéltek az ügyvezető Nemzeti Afrika Szövetség szervezetéhez tartoznak, aki jelenleg Párizsban él, a fia pedig öszekötő tisztként működött Dél-Afrikában. A két halálos ítéletet végrehajtották.

KONCENTRÁCIÓS

TÁBOR ?

LONDON. — Pártja radikális elemeinek a nyomására Thatcher asszony angol miniszterelnöknek kijelentette, hogy kormánya első sorban a rend helyreállítására törekszik és csak azután foglalkozik azokkal a javaslattal, amelyek a szegények gazdasági támogatására vonatkoznak. „Nincs időnk tanulmányozni a zavargások okait és amíg a rendet nem állítják helyre, nem foglalkozhatunk a probléma gazdasági és társadalmi vonatkozásaival”. Eddig a kormány mérsékelt magatartást tanusított a zavargások kérdésében és ezért a képviselők egy része és a sajtó Whiteleaw belügyminiszter lemondását követelte. A belügyminiszter most szigorú intézkedéseket jelentett be: a rendőrség páncélkosztot használhat, vizágyut, könnyfakasztó és bénító gázt, valamint plasztik golyókat, amelyekről nemrég Észak-Irorszában kiderült, hogy halálosak is lehetnek. A belügyminiszter utasítását adott arra, hogy a letartóztatott tüntetőket katonai táborokban tartsák fogva mivel börtönökben nincs már hely. Az intézkedést egyes konzervatív képviselők bírálták, mert attól tartanak, hogy külföldön és belföldön egyaránt „koncentrációs táborok” létesítésével vádolják majd a kormányt. Ami pedig a gáz és a plasztik-golyók használatát illeti, az utasítást a rendőrség vezetőségére bizza a bevetés szükségességének a mérlegelését. — Ugyátszik a rendőrpáncsnok-ság tartózkodó ezen a téren és

„TANUK”

TEHERAN. — Megkezdődött Abulfázál Gásemi történelvi pere. Gásemi Chomeini hatalomra jutása után egy ideig képviselő volt és az iráni Szocialista Párt főtitkára. Az elmúlt év júliusában tartóztatták le és most a katonai törvényszék ítélik meg felette a vádiratot kényszerítő eszközökkel kicsikart tanuvalloások alapján állították össze. A három tanu szintén vezető tagja volt Gásemi pártjának, most azonban valamenyen a kormánypárthoz tartoznak. Azt állítják, hogy a vádlott kapcsolatot tartott Sápúr Bächiar volt miniszterelnökkel, aki jelenleg Párizsban él, a fia pedig öszekötő tisztként működött ebben az öszeesküvésben. Mindketten hevesen tagadják, hogy bármi közük lett volna Sápúr Bächiarhoz. A nyilvánvalóan hamis tanuvalloások alapján az ügyész halálbüntetést kért.

PONTOS

MEGHATÁROZÁS

WASHINGTON. — Haig amerikai külgügyminiszter New Yorkban beszédet mondott a szovjet-amerikai leszerelési tárgyalások alapelveiről. Azt állította, hogy az amerikai külpolitika fontos tényezője a nukleáris fegyverzet korlátozására vonatkozó tárgyalások megindítása a Szovjetunióval de erre csak a mult tanulásainak az értékesítése alapján kerülhet sor. Véget kell vetni az olyan tárgyalásoknak, amelyek során mindkét fél a jóindulatáról tart előadásokat és nevéstégesen naiv megbeszéléseket javasol. Haig szerint a fegyverkezés ellenőrzése eszköze kell legyen és nem helyettesítője a nyugati blokk biztonságának. Amerika olyan szerződéseket akar aláírni, melyek valóban hozzájárulnak biztonságának növeléséhez. Az ellenőrzés nem a katonai eszközök fejlődésének a fékezését jelenti. A tárgyalásokon Amerika a Szovjetunió általános magatartását veszi figyelembe, mert egy Moszkva által kirobbantott helyi konfliktus is atomháruhoz vezethet. Végül: az egyezménynek az erő-egyensúlyt kell biztosítania, nem csupán a fegyverek mennyiségű egyensúlyát. Mindezt természetesen olyan ellenőrzési eszközök biztosításával lehet aláírni, amelyek nem adnak helyet kétségekre s ha a Szovjetunió ezen a téren nem hajlandó engedményeket tenni, Amerika nem ül tárgyalásztalhoz.

Philip lamok k...
vetítője...
zsálemi b...
terelnök...
mány n...
hogy Izr...
nal a lib...
bombázás...
Begin...
álláspont...
következ...
— Ön...
tunk és...

A kan...
exkluzív...
kormány...
a többi k...
hogy az...
dánya a...

A csú...
magassz...
lés előte...
zött. Eze...
Washingt...
Trudeau...
ke — a m...
zigazdáj...
megbeszél...
elnökkel...

Állító...
kai—kana...
latok, de...
rendre ke...

Sokat...
Japán m...
lésétől is...
dolgozni...
a nyugati...
ginél har...
ködés mó...

A Mont...
lyában les...
nadai kor...
ges intézk...
vendégek...
lan legyen...
környéket...
teni.

A vend...
gainak bi...
lenőrizték...
vezetőiket...
Ezek a bi...
vendégek...
mányfők...
vény meg...
szág katon...
kos szolgál...
hordjon m...
Annál...
tottak a...
tagjai szá...
és nemkon...
modernebb...
seket alka...
cia ideje...
Es a sa...
Ezerötsz...
vé és film